

hacž budže šudžicž Žiwych a Morwych. Tedom budže won na jenej Mrocželi delje pšhindž, kaž njett na jenej horjestwi je. To njedzen budže ta Historija, tak wele hacž wot neje we prjenim Stawi japoschtolškich Skutkow pišane steji; kaž je wascha Luboš pšychala lasowacž.

Tu je najpredy ton Džiw wošebnje kwobladanju, so ton Knes na jene džiwne Waschnje wot šwojich Wuczomnikow do Wošokosze stwi je, kaž Ptak, a šubi šo Lofeži, to je, won je tak wošoko stwi, so jeho czi Wuczomnizy widžicž nemoža. Pšchetož do Lofa stpicž, je Cžlowefam jena džiwna, haj nemožna Wjez.

Jene cžlowške Cžjelo ma wot Natury to Waschnje, so kaž Kamen, aby druha cžeschka Wjez šo delje cžischczi. Krystus je pak po šwojim Horjestaczu prawe Cžjelo mjet, kiž Kosze a Mjašo ma, kaž šam pola Lukascha na 24. praji: kiž šo dotkacž da: a tola je tajke Cžjelo, kiž po šwojej Naturi tak derje do Wošokosze stpicž, jako tež kSemi delje šo puschcžicž može.

To nam wopokaze, a wuczi nas, kaž tež my Cžjela po našim Wumrecžu dostacž dyrbinmy. Njetk šu našche Cžjela cžeschke, nespješne a nemašylne; ale dyž budžemy wot Morwych horjestanycž, a nowe Cžjela dostacž, da derje budža prawe Cžjela, kiž Kosze a Mjašo maja; ale wone nebudža wjažy tak cžeschke a nespješne. Ale runje kaž našche Myšlje rucze tam a šem du, tak budžemy my tedom s Cžjelom cžinicž moz.

Kaž my na Krystušu widžimy po jeho Horjestaczu: Temu ton rowny Kamen, tež te sanknene Durje nesadželaju, ale won we Wokomiknenju šo pšchepune, so nihto newje, kak je pšches nje pšchischol. Dyž ze, da šo da widžicž, dyž nochze, da tež neje kwidženju. We jenym Wokomiknenju je won na tym, a šašo we Wokomiknenju na druhim

Mješzi, a može runje tak derje wLofeži, jako na Semi kšodžicž. Tu Krašnosž dyrbja našche Cžjela po njetsišchim Žiwenu tež dostacž. Pšchi tym budža wone nešmertne, kotrymž Cžiwosž wjažy nepobrachne, a kotrež nepija a nešyža.

Njetk pak dyrbinmy my tež ladacž, šchto je našch luby Knes Krystus šajkim Horjestycjom žyl dokoneč, a we cžim my tajkeho Donebeštpjecza tež tudy na Semi wužiwacž mozemy. Najpredy widžimy my šeho, dokelž ton Knes wošche šo do Nebeš stpi, so se Šwjetom a šeho Kralestwom niczo necha cžinicž mjecž: bewak by tudy na Semi wostal, a to wužiwal, šchtož drusy šwjetni Krałojo a Šjeršchtojo wužiwaju. Ale won to šchitko delkach wostaji, a stpi do Nebeš, džež my jeho newidžimy.

A ze nas tehodla wucžicž, so bychmy šeho Kralestwo šebi prawje wobladali a potom špošnali, so neje šwjetne Kralestwo, kaž šebi czi Wuczomnizy myšlachu, we kotrymž jim Penesy, Kublo a wulke Kneštwu wudžjelicž budže, ale duchomne a wjeczne Kralestwo, we kotrymž won tym, kiž we jeho Kralestwi pšchi nim šu, duchomne Dary wudžjeli.

Pšchetož tehodla netreba a nedyrbi nihto jedyn Šcheszijan byč, so by pšches to kPenesam, kKublom aby kwulkej Cžeszi pšhindž žyl. Ton prjedarski Šamt, Cžčeniza, a Sacrament nešbu tehodla wustajene, Krystus tež neje tehodla s Nebeš na Semju delje pšchischol, a tež niz tehodla do Nebeš stpi, so by tajke šwjetne, sachodne a cžajne Kralestwo postajit. Temu je wo nješchto druhe a wošche cžinicž, menužy, so by nam radžit a pomhat kthym wjecžnym Darom, kotrež šu Wodacze tych Mječow, Prawdosž a wjeczne Žiwenje. Te Dary dyrbinmy wot našcheho Knesa Krystuša dostacž, kiž neje žyl tudy na Semi wostacž, ale je do Ne-